

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

23 april 2001

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens,
veroorzaakt door biologische agentia**

INHOUD

	Blz.
1. memorie van toelichting	3
2. voorontwerp van decreet	7
3. advies van de Raad van State	13
4. ontwerp van decreet	23

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN

Historiek

In februari 1999 brak er in Noord-Holland een epidemie van de veteranenziekte uit. Men telde toen 245 zieken en 35 overlijdens. De slachtoffers hadden allemaal de bloemententoonstelling in Bovenkarspel bezocht. Na onderzoek bleek de besmettingsbron een gecontamineerd bubbelbad te zijn dat in een handelsbeurs opgesteld stond.

In november 1999 brak er te Kapellen in de provincie Antwerpen een epidemie van de veteranenziekte uit. Er werden verscheidene bevestigde gevallen van de veteranenziekte vastgesteld, waarvan vijf met dodelijke afloop. De slachtoffers bleken allemaal de handelsbeurs, die van 29 oktober 1999 tot 7 november 1999 doorging te Kapellen, bezocht te hebben.

Alhoewel er geen absolute zekerheid bestond over de bron van de ziekteuitbraak in Kapellen, kon door de aard van de aandoening toch al het gebruik van waterpartijen waarbij water verneveld wordt in de tentoonstellingsruimte, aangeduid worden als meest waarschijnlijke oorzaak.

Vanuit het voorzorgsprincipe vaardigde de regering op 16 november 1999 een besluit uit met tijdelijke maatregelen ter voorkoming van de veteranenziekte door besmetting op handelsbeurzen en in expositieruimten. Hierdoor werd het verboden om op handelsbeurzen en in expositieruimten systemen die water in aerosolvorm brengen, tentoon te stellen en te gebruiken.

Dit besluit werd, in afwachting van een definitieve regeling, nog gewijzigd door de regering op 24 maart 2000. Het principiële verbod op het tentoonstellen en gebruiken van systemen die water in aerosolvorming brengen blijft gehandhaafd, maar er zijn uitzonderingen mogelijk mits de strikte naleving van enkele voorwaarden.

Situatieschets

Toen in november 1999 de epidemie van veteranenziekte zich voordeed te Kapellen, bleek er geen sluitend wettelijk kader aanwezig te zijn om de nodige gezondheidsmaatregelen te kunnen treffen ter preventie van besmetting met legionella en ter preventie van besmetting met gelijkaardige infecties.

Om naar de toekomst toe een correcte wettelijke basis te hebben voor preventieve maatregelen om gezondheidsproblemen door biologische agentia te voorkomen, wordt dit ontwerp van decreet voorgesteld. Het betreft een kaderdecreet waaraan uitvoeringsbesluiten kunnen gekoppeld worden.

Bij het reeds bestaande decreet van 5 april 1995 betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten kunnen pas maatregelen genomen worden wanneer er zich al ziektegevallen voorgedaan hebben. Op die manier kan een mogelijk epidemische uitbreiding van de infectie voorkomen of beperkt worden. Het profylaxedecreet is een juridisch platform om medisch handelen gestuurd vanuit de overheid op retroactieve wijze mogelijk te maken. Dit is en blijft noodzakelijk.

Het nu voorgestelde decreet biedt de mogelijkheid om pro-actief te werk te gaan met de bedoeling om het uitbreken van infectieziekten te voorkomen. De overheid wenst maatregelen te kunnen nemen om het risico op infectie te verminderen vooraleer er zich ziektegevallen kunnen voordoen.

Deze maatregelen kaderen in een strategie van primaire preventie.

In die zin zijn beide decreten, het profylaxedecreet enerzijds en dit voorontwerp van decreet anderzijds, complementair van aard.

Krachtlijnen van het decreet

Het decreet beoogt de preventie van een aantal infectieziekten waarvan het verband tussen het biologisch agens en de ziekte vaststaat. Deze biologische agentia zijn ondermeer bacteriën, virussen, prionen, enzovoort, agentia dus die een infectie, allergie of intoxicatie kunnen veroorzaken.

Het maakt het mogelijk maatregelen te nemen om besmetting te voorkomen door contact met het biologisch agens te vermijden. Wanneer bovendien de besmettingsomstandigheden en besmettingsroutes gekend zijn, kunnen ook maatregelen genomen worden die hierop ingrijpen om zo het infectierisico te beperken of vermijden.

In eerste instantie wordt hierbij gedacht aan maatregelen ter voorkoming van het uitbreken van de veteranenziekte (veroorzaakt door *Legionella pneumophila*) en van de papegaaienziekte (psittacosis). Hiervoor zullen uitvoeringsbesluiten opge maakt worden.

Uiteraard blijft het optreden van de overheid beperkt tot het uitvaardigen van maatregelen die gericht zijn op de bescherming van de collectiviteit in voor het publiek toegankelijke plaatsen.

Ten aanzien van de private levenssfeer kunnen en zullen aanbevelingen ter preventie van deze infectieziekten geformuleerd worden. In de praktijk is het echter niet mogelijk en ook niet wenselijk om als overheid op dit terrein dwangmatig op te treden. Mits de nodige informatie voorhanden is, moet de individuele verantwoordelijkheid kunnen opgenomen worden bij het verminderen en uitschakelen van een aantal risico's.

De bestrijding van eventuele risico's bij blootstelling aan biologische agentia op het werk valt niet onder het toepassingsgebied van dit decreet, maar onder de arbeidswetgeving.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel vergt geen commentaar.

Artikel 2

Volgens artikel 2 beoogt het decreet de bescherming van personen tegen schadelijke effecten veroorzaakt door biologische agentia in voor het publiek toegankelijke plaatsen. Dit decreet heeft niet de bedoeling in te grijpen in de private levenssfeer van mensen. Wel dient men de blootstelling aan en het risico op infectie door biologische agentia te kunnen beperken voor de bevolking.

De definitie van biologische agentia is gebaseerd op de arbeidswetgeving, meer bepaald op de formulering van artikel 3 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1996 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's bij blootstelling aan biologische agentia op het werk.

Artikel 3

Artikel 3 geeft de regering de mogelijkheid om ten aanzien van biologische agentia die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid, maatre-

gelen te nemen ter voorkoming van infecties, allergieën of intoxicaties. Hier worden die biologische agentia bedoeld die ernstige schadelijke effecten kunnen hebben. Een voorbeeld hiervan is *Legionella pneumophila*, omwille van het gevaar op veteranenziekte, een zeer gevaarlijke longontsteking die door deze bacterie kan veroorzaakt worden.

Volgens hetzelfde artikel kan de regering de nodige maatregelen nemen ten aanzien van dat bepaald biologisch agens of die biologische agentia evenals de omstandigheden waarin deze maatregelen moeten genomen worden. In het voorbeeld van legionella kunnen dat maatregelen zijn voor handelsbeurzen en expositieruimten of algemene maatregelen voor inrichtingen die voor het publiek toegankelijk zijn en waar risicosituaties kunnen bestaan, zoals bijvoorbeeld douches in sportcentra en op campings.

Artikel 4

De regering wijst de ambtenaren aan die toezicht hebben op de naleving van de bepalingen van het decreet en de uitvoeringsbesluiten. In sommige gevallen kunnen dit bijvoorbeeld de ambtenaren van de Vlaamse gezondheidsinspectie zijn.

Artikel 5

Volgens artikel 5, § 1 van het decreet kunnen de door de regering aangewezen ambtenaren mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven. Dit kan ook ter plaatse gebeuren.

In het voorbeeld van legionella zou de betrokken ambtenaar kunnen bevelen dat de werking van bepaalde systemen, die tentoongesteld staan op een handelsbeurs, moet stopgezet worden of dat gemeenschappelijke douches omwille van het risico tijdelijk gesloten moeten worden.

Er kunnen aanmaningen gegeven worden voor het geval men de maatregelen uit de besluiten weigert toe te passen.

Volgens het laatste lid van artikel 11 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen kan een decreet, binnen de grenzen bepaald in het eerste lid van hetzelfde artikel de hoedanigheid van agent of officier van gerechtelijke politie toekennen aan de beëdigde ambtenaren

van de Gemeenschaps- of Gewestregering of van instellingen die onder het gezag of het toezicht van de Gemeenschaps- of Gewestregering ressorteren. Ook kan een decreet, volgens hetzelfde artikel, de bewijskracht regelen van processen-verbaal en de gevallen bepalen waarin een huiszoeking kan plaatshebben.

§ 2 van artikel 5 van het voorgestelde decreet geeft de aangewezen ambtenaren de bevoegdheid om processen-verbaal op te stellen van de overtredingen.

§ 3 van hetzelfde artikel stelt dat deze ambtenaren in het kader van hun toezichtopdracht op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrije toegang hebben tot alle plaatsen van waaruit het risico op de effecten, bedoeld in artikel 3 van dit decreet, kan voortkomen.

Artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt dat de decreten rechtsbepalingen kunnen bevatten in aangelegenheden waarvoor de Raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.

Het hoger vermeld betredingsrecht impliceert dat de aangeduide ambtenaren enkel in de privé-woningen of -vertrekken van personen kunnen binnengaan indien de controle, op de plaats van waaruit de besmetting mogelijk voortkomt, dit vereist. Het kan immers noodzakelijk zijn vrij dringend aan bronopsporing te doen, waarbij het belang van de volksgezondheid primeert. De bron zelf van waaruit het gevaar komt, is niet steeds een voor het publiek toegankelijke plaats (vb. kelder, bergkruimte, enzovoort).

Artikel 6

Aan de gemeentelijke en provinciale overheden wordt medewerking gevraagd bij de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Zo kan in het voorbeeld van legionella aan de burgemeesters, of desgevallend aan de provinciegouverneur, gevraagd worden om toezicht uit te oefenen op de uitvoering van de maatregelen voor handelsbeurzen en expositieruimten.

Artikel 7

Artikel 7, § 1 bepaalt dat de ambtenaren die belast zijn met het toezicht ook zelf dwangmaatregelen kunnen nemen of laten nemen. Zij kunnen een gedeeltelijke of gehele sluiting bevelen van de voor het publiek toegankelijke plaats. Dit kan gaan van het stilleggen van een toestel tot het afsluiten van een ruimte of zelfs tot de sluiting van de volledige ruimte die voor het publiek toegankelijk is.

Wanneer de ambtenaren dwangmaatregelen nemen of laten nemen moeten zij volgens § 2 hun beslissing motiveren.

Artikel 8

Het is niet uitgesloten dat iemand ondanks het infectiegevaar weigert om bijvoorbeeld een installatie stil te leggen of een ruimte voor het publiek af te sluiten. Daarom geeft artikel 8 aan de aangeduide ambtenaren de mogelijkheid om de nodige dwangmaatregelen ambtshalve uit te voeren of te doen uitvoeren.

Artikel 9

Het eerste lid van artikel 11 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen geeft aan de Gemeenschappen en de Gewesten de bevoegdheid om binnen de grenzen van hun bevoegdheden de niet-naleving van de bepalingen van hun decreten strafbaar te stellen en de straffen wegens die niet-naleving te bepalen.

In artikel 9 van het decreet worden sancties voorzien voor degene die de bepalingen van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet naleeft, voor degene die het bij of krachtens artikel 4 van het decreet geregeld toezicht verhindert of voor degene die geen gevolg geeft aan de opgelegde dwangmaatregelen.

Er werd geopteerd voor strafsancities i.p.v. het opleggen van een administratieve geldboete omdat het ontradingseffect van een strafrechtelijke sanctie effectiever is dan van een administratieve sanctie.

Artikel 10

Dit artikel vergt geen commentaar.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en
Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegen-
heden, Ambtenaren en Sport,*

Johan SAUWENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

betreffende de primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens, veroorzaakt door biologische agentia

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

regering : de Vlaamse regering ;

maatregelen : het geheel van maatregelen ter voorkoming van ziekte, in casu van besmetting door biologische agentia ;

biologische agentia : micro-organismen, met inbegrip van de genetisch gemodificeerde, celculturen en menselijke endoparasieten die een infectie, allergie of intoxicatie kunnen veroorzaken ;

micro-organisme : een al dan niet cellulaire, microbiologische entiteit, met het vermogen tot replicatie of overdracht van genetisch materiaal ;

celcultuur : het resultaat van het in vitro kweken van cellen, afkomstig van meercellige organismen.

HOOFDSTUK II

Toepassingsgebied

Artikel 3

Dit decreet beoogt de bescherming van personen tegen schadelijke effecten, veroorzaakt door biologische agentia in voor het publiek toegankelijke plaatsen.

HOOFDSTUK III

Maatregelen

Artikel 4

§ 1. De regering kan de biologische agentia aanduiden die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid en waartegen, wegens het gezondheidsbedreigend karakter, maatregelen genomen moeten worden.

§ 2. De regering bepaalt de maatregelen, bedoeld in § 1, en de omstandigheden waarin die genomen worden.

§ 3. De regering wijst de instanties of de perso(o)n(en) aan die verantwoordelijk zijn voor de toepassing van de maatregelen, vermeld in § 1 en § 2.

HOOFDSTUK IV

Toezicht, dwangmaatregelen en sancties

AFDELING 1

Toezicht

Artikel 5

Onverminderd de bevoegdheden van officieren van de gerechtelijke politie en van de burgemeester, houden de ambtenaren die de regering aanwijst, ieder voor zijn opdracht, toezicht op de naleving van de bepalingen van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Artikel 6

§ 1. Binnen de bevoegdheden die aan hen toegewezen zijn overeenkomstig artikel 5, kunnen de in artikel 5 bedoelde ambtenaren, mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven.

§ 2. De in artikel 5 bedoelde ambtenaren stellen de overtredingen vast door middel van processen-verbaal die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is. Een afschrift van het proces-verbaal wordt per aangetekende brief ter kennis gebracht van de overtreder binnen vijf werkdagen na de vaststelling van de

overtreding. Ook wordt een afschrift van het proces-verbaal schriftelijk ter kennis gebracht van de administratie Gezondheidszorg.

§ 3. Binnen de perken van hun opdracht en voorzover dit noodzakelijk wordt geacht, hebben de in artikel 5 bedoelde ambtenaren, op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrije toegang tot alle plaatsen van waaruit het risico op de effecten, bedoeld in artikel 3, kan voortkomen.

Artikel 7

De gemeentelijke en provinciale overheden moeten hun medewerking verlenen aan de uitvoering van het decreet en de uitvoeringsbesluiten.

AFDELING 2

Dwangmaatregelen

Artikel 8

§ 1. De burgemeester en de krachtens artikel 5 aangewezen ambtenaren kunnen de gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de voor het publiek toegankelijke plaats wanneer zij vaststellen dat de opgelegde maatregelen niet nageleefd worden of wanneer er een dreigend of ernstig gevaar bestaat voor de volksgezondheid.

§ 2. De krachtens § 1 getroffen dwangmaatregelen moeten worden gemotiveerd.

Artikel 9

Indien geen onmiddellijk gevolg wordt gegeven aan de dwangmaatregelen en bevelen, bedoeld in artikel 8, § 1, kunnen de overeenkomstig artikel 5 aangewezen ambtenaren of de burgemeester de nodige dwangmaatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren.

AFDELING 3

Sancties

Artikel 10

Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot tweehonderd frank en een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden of met een van deze straffen alleen :

1° degene die de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet naleeft ;

2° degene die het bij of krachtens artikel 5 geregeld toezicht verhindert ;

3° degene die geen gevolg geeft aan de opgelegde dwangmaatregelen.

Artikel 11

Boek I van het Strafwetboek is van toepassing op de misdrijven, genoemd in artikel 10 van dit decreet.

HOOFDSTUK V

Slotbepaling

Artikel 12

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2001.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES 30.510/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 26 juli 2000 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport verzocht hun van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens, veroorzaakt door biologische agentia", heeft op 20 september 2000 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in hoofdzaak toe de Vlaamse regering te machtigen tot het aanwijzen van biologische agentia die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid en waartegen, wegens het gezondheidsbedreigend karakter ervan, maatregelen genomen moeten worden. De regering wordt voorts gemachtigd om de maatregelen te bepalen welke genomen kunnen worden, en om de instanties of personen aan te wijzen die voor de toepassing van de bedoelde maatregelen verantwoordelijk zijn (artikel 4).

Het ontwerp bevat voorts bepalingen in verband met het toezicht op de naleving van de bepalingen van het ontworpen decreet en van de besluiten genomen ter uitvoering ervan (artikelen 5 tot 7), en in verband met eventuele dwangmaatregelen die genomen kunnen worden (artikelen 8 en 9). Het bevat ten slotte een aantal strafbepalingen (artikelen 10 en 11).

Met het ontwerp wordt o.m. beoogd een rechtsgrond te creëren voor het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1999 tot het nemen van bijzondere maatregelen ter voorkoming van de veteranenziekte door besmetting op handelsbeurzen en in expositieruimten.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

1. Zoals uit de samenlezing van de artikelen 2, 2° en 4, §§ 1 en 2, van het ontwerp blijkt, is het ontwerp bedoeld om de regering te machtigen tot het nemen van preventieve maatregelen op het vlak van de volksgezondheid. Ook in de memorie van toelichting wordt meermaals de nadruk gelegd op het preventief karakter van de door de regering te nemen maatregelen (1).

Aldus past het ontwerp in de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake "de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxis" (artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

2. In verband met de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om huiszoeken te regelen (zie artikel 6, § 3, van het ontwerp), wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 6.

(1) In de memorie van toelichting wordt met name uiteengezet dat maatregelen beoogd worden, die erop gericht zijn "het risico op infectie te verminderen vooraleer er zich ziektegevallen kunnen voordoen". Dit wordt de "primaire preventie" genoemd, in tegenstelling tot de "secundaire preventie", die het nemen van maatregelen impliceert op een ogenblik dat zich al ziektegevallen voorgedaan hebben.

ALGEMENE OPMERKING

Zoals terecht in de memorie van toelichting wordt opgemerkt, kan het ontworpen decreet beschouwd worden als een kaderdecreet : aan de decreetgever wordt gevraagd het kader te schetsen voor een beleid dat dan verder door de Vlaamse regering ingevuld kan worden.

Ook al wordt in het ontwerp niet precies bepaald welk soort maatregelen de regering kan nemen, toch kan de aan de regering verleende delegatie van bevoegdheid geacht worden in overeenstemming te zijn met de grondwettelijke en wettelijke beginselen inzake de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht. Uit de artikelen 3 en 4, § 1, van het ontwerp blijkt immers dat de regering slechts kan optreden ten aanzien van biologische agentia die schadelijk kunnen zijn voor de mens, en die (daardoor) een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid. Aldus wordt een grens gesteld aan de bevoegdheid die aan de regering wordt verleend. Uit de voornoemde bepalingen volgt overigens ook dat het optreden van de regering eerder uitzonderlijk zal zijn, en dat telkens voldoende aangetoond zal moeten worden dat er een gevaar kan zijn voor de volksgezondheid.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

1. In 1° wordt het begrip "regering" gedefinieerd. Die definitie is zo vanzelfsprekend, dat ze weggelaten kan worden.

2. In 2° wordt het begrip "maatregelen" gedefinieerd. Het zou de leesbaarheid van het ontwerp ten goede komen indien de elementen van de definitie, en met name het preventief karakter van de maatregelen, verwerkt zouden worden in artikel 4, dat specifiek handelt over de te nemen maatregelen.

3. In 3°, 4° en 5°, worden het begrip "biologische agentia" en een aantal elementen van die definitie gedefinieerd. Ook hier zou de leesbaarheid van het ontwerp bevorderd worden, indien die definities verwerkt zouden worden in de eerste bepaling waarin sprake is van het begrip "biologische agentia", met name in artikel 3 (1).

Artikel 3

Gelet op opmerking 3 bij artikel 2, geeft de Raad van State ter overweging om artikel 3 aan te vullen met een tweede lid, luidend als volgt :

-
- (1) Het feit dat het moet gaan om biologische agentia "die een infectie, allergie of intoxicatie kunnen veroorzaken" (artikel 2, 3°), hoort dan weer beter thuis in de omschrijving van de te nemen maatregelen (artikel 4).

"Onder "biologische agentia" worden verstaan :

- micro-organismen, met inbegrip van de genetisch gemodificeerde, zijnde al dan niet cellulaire microbiologische entiteiten, met het vermogen tot replicatie of overdracht van genetisch materiaal;
- celculturen, zijnde resultaten van het in vitro kweken van cellen, afkomstig van meercellige organismen;
- menselijke endoparasieten."

Artikel 4

1. Zoals paragraaf 1 is geredigeerd, wordt de indruk gewekt dat aan de regering de mogelijkheid wordt geboden om een lijst van schadelijke biologische agentia vast te stellen. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat dit niet de bedoeling is, en dat de regering integendeel per agens meteen concrete maatregelen zal kunnen nemen, als bedoeld in paragraaf 2.

Om die bedoeling beter tot uitdrukking te brengen, zouden de bepalingen van paragraaf 1 en paragraaf 2 beter tot één geheel verwerkt worden.

2. Volgens paragraaf 3 wijst de regering de instanties of de personen aan die verantwoordelijk zijn voor de toepassing van de door de regering genomen maatregelen.

Een dergelijke bepaling is overbodig : uit de bepaling zelf waarbij een maatregel wordt opgelegd, zal moeten blijken tot wie de betrokken norm zich richt. De bepaling van paragraaf 3 van het ontwerp kan dus weggelaten worden.

3. Zoals i.v.m. artikel 2 is opgemerkt, kunnen de elementen van de definitie vervat in artikel 2, 2°, beter verwerkt worden in artikel 4.

Mede gelet op de opmerkingen 1 en 2 hiervóór, geeft de Raad van State de volgende tekst ter overweging :

"Art. 4. De regering kan, ten aanzien van biologische agentia die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid, maatregelen nemen ter voorkoming van infecties, allergieën of intoxicaties."

Artikel 6

Volgens paragraaf 3 hebben de door de regering aangewezen ambtenaren, belast met het toezicht op de naleving van het ontworpen decreet en de besluiten genomen ter uitvoering ervan, op elk ogenblik van de dag of de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, "vrije toegang tot alle plaatsen van waaruit het risico op de (schadelijke effecten) kan voortkomen".

In beginsel zijn de gemeenschappen enkel bevoegd, overeenkomstig artikel 11, derde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, om de gevallen te bepalen waarin een huiszoeking kan plaatsvinden. Te dezen zou evenwel aanvaard kunnen worden dat de decreetgever zich zou beroepen op zijn impliciete bevoegdheden, bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet, om ook het tijdstip van de huiszoeking ("op elk ogenblik van de dag of de nacht") en de in acht te nemen vormen ("zonder voorafgaande verwittiging") te regelen. In de memorie van toelichting zou dan aangetoond moeten worden dat voldaan is aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10.

Artikel 11

Volgens dit artikel is boek I van het Strafwetboek van toepassing op de misdrijven bedoeld in artikel 10 van het ontworpen decreet.

Krachtens artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere inbreuken door een decreet kunnen worden gesteld, de bepalingen van boek I van het Strafwetboek van toepassing op de door de decreetgever omschreven misdrijven. Zoals artikel 11 van het ontwerp is geredigeerd, is het dus een overbodige bepaling.

Die bepaling zou eventueel vervangen kunnen worden door een bepaling waarbij, zoals in het bijzonder strafrecht gebruikelijk is, de bepalingen van hoofdstuk VII (deelneming) en artikel 85 (verzachtende omstandigheden) van het Strafwetboek van toepassing worden verklaard.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	voorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALLEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H.
B. WEEKERS en toegelicht door Mevr. K. BAMS, adjunct-
referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Toepassingsgebied

Artikel 2

Dit decreet beoogt de bescherming van personen tegen schadelijke effecten, veroorzaakt door biologische agentia in voor het publiek toegankelijke plaatsen.

Onder “biologische agentia” worden verstaan :

- 1° micro-organismen, met inbegrip van de genetisch gemodificeerde, zijnde al dan niet cellulair microbiologische entiteiten, met het vermogen tot replicatie of overdracht van genetisch materiaal ;

2° celculturen, zijnde resultaten van het in vitro kweken van cellen, afkomstig van meercellige organismen ;

3° menselijke endoparasieten.

HOOFDSTUK III

Maatregelen

Artikel 3

De regering kan ten aanzien van biologische agentia die een potentieel gevaar vormen voor de volksgezondheid, maatregelen nemen ter voorkoming van infecties, allergieën of intoxicaties.

HOOFDSTUK IV

Toezicht, dwangmaatregelen en sancties

AFDELING 1

Toezicht

Artikel 4

Onverminderd de bevoegdheden van officieren van de gerechtelijke politie en van de burgemeester, houden de ambtenaren die de regering aanwijst, ieder voor zijn opdracht, toezicht op de naleving van de bepalingen van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Artikel 5

§ 1. Binnen de bevoegdheden die aan hen toegewezen zijn overeenkomstig artikel 4, kunnen de in artikel 4 bedoelde ambtenaren, mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven.

§ 2. De in artikel 4 bedoelde ambtenaren stellen de overtredingen vast door middel van processen-verbaal die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is. Een afschrift van het proces-verbaal wordt per aangetekende brief ter kennis gebracht van de overtreder binnen vijf werkdagen na de

vaststelling van de overtreding. Ook wordt een afschrift van het proces-verbaal schriftelijk ter kennis gebracht van de administratie Gezondheidszorg.

§ 3. Binnen de perken van hun opdracht en voorzover dit noodzakelijk wordt geacht, hebben de in artikel 4 bedoelde ambtenaren, op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrije toegang tot alle plaatsen van waaruit het risico op de effecten, bedoeld in artikel 3, kan voortkomen.

Artikel 6

De gemeentelijke en provinciale overheden moeten hun medewerking verlenen aan de uitvoering van het decreet en de uitvoeringsbesluiten.

AFDELING 2

Dwangmaatregelen

Artikel 7

§ 1. De burgemeester en de krachtens artikel 4 aangewezen ambtenaren kunnen de gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de voor het publiek toegankelijke plaats wanneer zij vaststellen dat de opgelegde maatregelen niet nageleefd worden of wanneer er een dreigend of ernstig gevaar bestaat voor de volksgezondheid.

§ 2. De krachtens § 1 getroffen dwangmaatregelen moeten worden gemotiveerd.

Artikel 8

Indien geen onmiddellijk gevolg wordt gegeven aan de dwangmaatregelen en bevelen, bedoeld in artikel 7, § 1, kunnen de overeenkomstig artikel 4 aangewezen ambtenaren of de burgemeester de nodige dwangmaatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren.

AFDELING 3

Sancties

Artikel 9

Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot tweehonderd frank en een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden of met een van deze straffen alleen :

- 1° degene die de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet naleeft ;
- 2° degene die het bij of krachtens artikel 4 geregeld toezicht verhindert ;
- 3° degene die geen gevolg geeft aan de opgelegde dwangmaatregelen.

HOOFDSTUK V

Slotbepaling

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2001.

Brussel, 23 maart 2001.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS